

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis dorotheo [et] gorgonio martyribus. Cap[itulum]. lv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

Octauis

mus pontifex restauravit monasterium sancti anastasij ad aquas salinas post incendium. Edificauitq; turrem et muros urbis romae propter hostes longobardorum quotidie irruentes. Hic portas eras maiores dedit sancto petro apostolo. Ipsos quoq; muros urbis: qui in plerisq; locis usq; ad fundamenta dirupti fuerant renoverant. Multas etiam ecclesias tam intra urbem q; extra suis sumptibus restaurauit. Hic etiam in monasterio sancti Stephani: qd circa ecclesiam sancti Petri situm est: congregatio nem monachorum instituit: ut in ecclesia sancti Petri cum tribus monasterijs: quos Gregorius tertius instituerat: laudes sedulas persolue rent. Hoc enim in reparatione ecclesiarum et diuinis cultu celebrando ad modum sollicitus. Huius precibus karolus magnus rex francorum Pipini filius veniens ad italiam cum exercitu: ut ab infestatione longobardorum ecclesiam defensaret: obsedit longobardos in papia: vbi cepit desiderium regem et uxorem eius: quos caprius duxit in franciam: et veniens romanum reddidit omnia pape: qui pater suus Pipinus beato Petro concesserat: adluncto quoq; ei du catu spolerano: et beneuentano. Ob hoc ipse barricis rome effectus est. Huius tempore celebrata est septima synodus trecentorum episcoporum apud constatiniopolim. Alii vero synodus ipse Adrianus papa presente rege karolo rome celebrauit: in qua fuerunt centuquinquagintaquatuor episcopi religiosi: in qua adrianus papa et synodus dedit karolo ius eligendi romanum pontificem: et sedem apostolicam ordinandi. Item archiepiscopos ab ipso inuestituras accipere per prouincias singulare. Anathematizauitq; omnes huic decreto rebelleres: et bona eorum publicari iussit. Tuncq; cessauit regnum longobardorum karolo in italia dominante. Adrianus vero papa post multa laudabilia opera quietus in pace. Sepultusq; est in ecclesia sancti Petri in vaticano: et cessauit episcopatus dies tres.

De sancto Eboriniano epo.

Cap. lxxxii.

Eborinianus episcopus fratre gesu. a papae gregorio primo factus fuit tempore papa grossi regis: qui vir sanctissime vite fuit: et miraculis claruit. Die quodam dum apud ecclesiam sancti Germani oraret: et propter musti fortitudinem splenam a varre relectam sensisset: ne silentium frangeret: consicuit: totaque nocte in oratione perseverans vistum adeo compescuit: ut nec de ipso: vel unica nutta manaret. **C**um quidam fur mulam eius

abstulisset toracem nocte itinerando vagans esset mane do: so: animalis vincitus ad sanctum adductus furum restituist: et penitentiam egit. Adalpertum quendam suspendit: damnam se inuenit triduo illesum conseruauit: qui post liberatus deo devote seruuit. Ursulum quendam qui elius a sinu deuorauerat: dum romana pergeret: divina virtute coegerit: ut sarcinam usq; romam anima malis loco deferret. Huicq; comes tridetur missarium sancti furto auferri fecerat ad equas operandas: et infra dies modicos. xlii. equos morbo elephatino amissit. Unde et de iudicio cognoscet: equos duos cui administrator: ecce solidos sancto restituit. Quadam. vi. feria dum pisces carceri perdicit: per aquilam pisces sibi diuinitus ministrados. Et ecce aquila rastro a mari pisces detulit: qui toro die ad esum familię satifecit. Sequenti quoq; sexta feria ministrum suum naante iussit: ut in christi nomine pisces caperet: qui mersus pisces magni manus cepit: et ad littus usq; perduxit. Apud oratorium sancti stephani ubi aliqui orans lucem de celo susamviserant voces audierat angelorum: cella sibi costruit: ubi fonte ex humo baculo percussa perdicit. Deuotus virginis gloriose die nativitatis eius in pace quietus: videlicet vi: idus septembres. Et in eiusdem die genitricis ecclesia sepulta est: miraculis clarus. Nam sanguis qui die. xl. ante obitum eius de ipsis naribus distillauit: terre suffosus post annos. xli. recessus adeo inuenitus est: acsi ea die fuisset effusus. Corpus vero eius tunc temporis translatum est fasinga: et vacuum dicto sanguine in ecclesia sua sepulturum est in marmoreo mausoleo.

De sanctis dorotheo et gorgonio martyribus.

Cap. lv.

Dorthe

us et Gorgonii martyres

passi sunt apud nicomediam civitatem sub diocletiano imperatore. Qui cum essent primi in palatio eiusdem militie renunciantes: christianos se liberauere confitebantur: quod Lesar audiens moleste tulit: anxiabaturque perdere tales viros: quos intra palatium suum mititos mores et generis nobilitas decorabant. Cum ergo nec mintis: nec blandimentis mones rentur in equuleo distenduntur: et flagris et ungulis toto corpore lanfantur: et deinde acero et sale nuditatis pene eorum visceribus perfundunt. Et cum hec alacrius toleraret in craticula assent: ubi quasi in lecto florū facere videbant. Ad ultimum laquo suspendi iubetur: et corpora eorum canibuse exponunt: sed tamen intacta a fidelibus collecta honorifice recorduntur. Passi sunt autem. vi.

De sanctis in mense septembribus occurrentibus fol. cccxij.

Idus septembribus: circa annos domini. ccxx.
Interiecto autem tempore corpus sancti gorgonii inde levatum et romam translatum est. Anno autem domini. cccccclxiij. episcopus mesten. nepos pipini regis ipsum ad gallias transiit: et in gorgocieci monasterio collocavit.

De sancto Dorotheo abate. Cap. lvi.

Dorothe

us abbas in egypti partibus claruit: hic genere thebus inter patres egypti sanctitate non minus quotidie a mari lapides colligens et annis singulis habitaculum unum edificans: ipsum: edificare sibi cellas non volentibus concedebat. Noctibus vero sportulas operabatur: ut venderet: propter cibum pauperibus ministratus. Eiusmodi vero erat panis vincie sex: et oleum minorum: fasciculus modicus: aqua vero exigua in potu vrebatur. Nunquam ives est in leculo soporatus: vel pedes: pro requie tenuisse: vel pro voluntate dormisse. Quienam autem in pace. v. idus septembribus. Hec invitis patrum.

De sancto Sergio papa et confessore. Cap. lvii.

Ergo pa

pa natione syrius: de civitate antiochiae: ex parte tiberio cononi pontifici in episcopatu romano successit. Et sedit annos. ix. menses. viii. dies. xxiiij. Hic romani ventens sub deo dato pontifice: inter clerum romane ecclesie commumeratus: quia studiosus erat in officio cantilene acoliti factus est. Qui per ordinem ascendens a leone pontifice secundo: in titulo sancte susanne presbyter ordinatus est: qui impigne per cimiteria martyrum celebrabat. Defuncto vero conone papa populus eisdem rome in duas partes diuisus est. Et una quidem pars elegit theodorum archipresbyterum: alia vero paschalem archidiacomum. Eiusmodi unus alio locum non cederet: sed utrumque immobilitate permaneret: ut unus alius superaret: plurimorum pars clericorum populi ad sacrum palatium perrexisset: ut tractaret quid fieri deberet deo annuente in personam denominari sergius venerabilis tunc presbyteri concordantes se contulerunt. Eiusmodi in lateranen. episcopatus deducentes elegerunt. Sicque in sede beati petri pontifex ordinatus est tempore iustini funitorum. Hic postea ecclesiam lateranen. reparauit,

Et ut agnus dei ter cantaref intra missarum solennia constituit. Hic etiam diuina ad cum revelatione facta in sacrario sancti petri inuenit capsam argenteam in loco obscurissimo multe annostratis. Ita ut iam non argentea videretur: in qua sigillum erat expressum: quo ablato invenit crucem gemmis ornata: et ineffabilem portionem crucis dominice intus inclusam: que in die sancte crucis adoratur. Corpus quoque patris sancti leonis pape transluit ipso reuelante: Qui etiam propter defensionem ecclesiastice libertatis a iustino imperatore in exilium relegatus: ac deinceps ab eo reuocatus est. Et post laudabilem viram in pace quieuit. Et sepultus est apud sanctum petrum. Et cessauit episcopatus mensem vnuin: et dies viginti.

De sancto Andomaro epo: Cap. lviii.

Andoma

rus episcopus claruit apud tamanei. ciuitatem. Hic et aerea a valle non longe a constantia ciuitate: patre frumento religioso et nobilis viro ortus est. Et una cuz codice patre suo oibus pro christo relicta ad cenobium luxoriensem: quod a sancto columbano abate in burgundia constructum fuerat: pergentes ambo sub abbate eustasio monachi facti sunt: ubi frumentus in sanctitate perspicua usque ad finem vite perseverauit. Andomarus vero in episcopum tamanei electus per annos plus quam triginta ecclesiam suam feliciter gubernauit. LIVES quoque suos: qui post doctrinam: quia a sanctis fusciano et victorico perceperebat ad idoloz culturam reverterant ad christum redire fecit. Cum autem semel graui iteratione carnis viceretur: exemplo beati benedicti inter repzes et vetricas se mudum voltas: igne illius libidinitate extinxit. Dum apud villam tornascam sub arbores quiescisset: crucem domini de lignis factum arbore affixit: et sequenti nocte lux desuper celica radia vidit: multorumque ex ipsa cruce egreditudines curabantur. Per annos plurimos ante obitum suum lumen oculorum amissum: ad eius lumen sanctis tatis augendum: nec tamē unquam inde turbari visus fuit. Sed cum translationi corpori sancti vescasti episcopi apud arebarent. urbem facere ab austero episcopo interesseret: lumen sibi oculorum reddidit. Finita vero corporis translatione oravit ad dominum: et iterum ut periret ad rotum suum rursum exceceratus est. Quicquid in pace quid idus septembribus. In cuius transitu mira fragans in domo eius resperga est: lampades quoque ad eius tumultum dependentes oleum dissipauit: quo egri periret a lagoribus sanabatur. Eius corpus in eius ecclesia tumulatum a